

עד דאתקין ליה לבושין אחרנין יקירין וטבין מאליין. בר לאינון חייבי עלמא, שלא אהדרו בתיבתא שלימתא למאיריהון, ערטילאן איזלא בכסופה עלמא, ערטילאן יתובון תפן. ונשmeta איזלא בכסופה לגבי אחרנין, דלית לה לבושין כלל, ואתדנת בההוא גיהנם דבארעא, מגו ההוא אשא דליעילא. ואית מפHon דמצפבי וסלקי, ואליין אינון חייבי עלמא, דחשי בלביהו תשובה, ומיתו, ולא יכilo לمعد לה. אלין אתדנו תפן בגיהנם, ולבר מצפבי וסלקיין.

חמי במה רחמנותא קודשא בריך הוא עם בריווי, דאפיקו דאייה חייבא יתר, והרהר תשובה, ולא (יקרא ר'ב ע"ב) יכול לمعد תשובה, ומית, האי בודאי, מקבל עונשא, עד דזיל בלא תשובה. לבר הוא רעותא דשני לمعد תשובה, לא אעדיאת מקמי מלכא עלאה, וקודשא בריך הוא אתקין לההוא חייבא דוכפתא, במדורא דשאול, ותמן מצפפא תשובה. דהא הוא רעותא בחית מקמי קודשא בריך הוא, ותבר כל גויזין (ס"א לבר דקביל עונשיה הואה רעותא טבא דשני הואה חייבא לمعد תשובה סלקא קמי מלכא עילאה ולא אעדיאת מתמן עד קודשא ביך הוא אתקין לההוא חייבא דוכפתא במדורת שאול וכידין הואה ריעותא נחתא מקמי קודשא בריך הוא ותברת כל גויזין) דתרעי מדורי גיהנם, ומתי לההוא אטר דההוא חייבא תפן, ובטש ביה, ואתער ליה הואה רעותא כמלךםין.

וכדין מצפצפה (דף ק"נ ע"ב) **ההיא נשמתא, לסלקה מגו מדורה דשאול.**

וילית רעotta טba דיתאbid מקמי מלפָא קדיישא. וגבין כה, זפאה איה מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאירה, דאף על גב דלא יכול למעבד לוזן, קידשא בריך הווא סליק לייה רעotta פאילו עביד. דא ליטב. אבל רעotta להיביש, לא. בר הרהורא דפוכבים ומזלות, זהא אוקמוּת חבריה.

איפון דלא הרהורו תשובה, נחתה לשאול, ולא סלקי מתרמן לדרי דרין. עלייהו כתיב, (איוב ז) פלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה. על קדמאי כתיב (שמואל א ב) יי' ממית ומתחיה מורייד שאול ויעל.

אמר רבי יהודה, דין דעונשי דגיהנום, הא אוליפנה, דאיהו למידן תמן לחיביא, על מה אתדענו בנורא דגיהנום. אלא גיהנם איה בור דליק יממי ולילי, בגונה דחייביא מתחמן בנורא דיצר הארץ, למ עבר על פתגמי אורניתא. בכל חמומה וחמוּמא דאיפון מתחמן ביצר הארץ, כי אtopic נורא דגיהנום.

זמנא חדא לא אשתחח יציר הארץ בעלמא, דאעילו ליה גו גושפנקא דפרזלא, בנוקבא דתהורמא רבא. וכל ההוא זמנא, כבה נורא דגיהנום, ולא אtopic כלל.

אהדר יצר הרע לאטריה, שארו חייבי עלמא לאתחממא
ביה, שארי בורא דגיהנם לאטוקדא, דהא גיהנם לא
אטוקד אלא בחמיימן דתוקפא דיצר הרע דחייביא.
ובההוא חמימן, נראה דגיהנם אטוקד יומי ולייל, ולא
שביך.

שבעה פתחין איפון לגיהנם, ושבעה מדוריין איפון תפן.
שבעה זיני חייבין איפון: רע. בליעל. חוטא.
רשע. משחית. לץ. יהיר. וכלהו לקבליהו אית מדוריין
לגיהנם, כל חד וחד פדקא חיוי ליה. וכפום ההוא דרגא
דחתא בית ההוא חייבא, הכי יבין ליה מדורה בגיהנם.
ובכל מדורה ומדורה, אית מלאך ממנא על ההוא
אתר, תחות ידא לדומה. ובמה אלף ורבוא
עמיה, דיבין לון לחיביא, כל חד וחד כמה דאתחיז
לייה בההוא מדורה דאייהו תפן.

(ס"א אשא דגיהנם דלעילא, מטי להאי גיהנם דלתקא) אשא דגיהנם לתקא,
מטי מגו אשא דגיהנם דלעילא, ומטי להאי
גיהנם דלתקא, ואטוקד, בהוא אטערו בחמיימן
דחייביא, דקא מתחמי גרמייהו גו יצר הרע, וכל איפון
מדוריין דליךון תפן.

אתר אית בגיהנם, ודרגין תפן דאקרין (רנ"ב ע"א, רס"ה ב', פנהס
רנ"ח ע"א) צואה רותחת, ותמן איהו זוהמא דגשפתין,

איבון דמתלבנן מצל זוהם דהאי עולם. ומתלבנן וסלקין, ואשתארת ההוא זוהם תפן, ואיבון דרגין בישין דאתקרון צואה רותחת, אתמן על ההוא זוהם. ונורא בגיהנם שלטא, בההוא זוהם דاشתארת. ואית חייבין, איבון דמתלבנן בחוביהו תדר, ולא אתלבנן מביהו, ומיתו بلا תשובה, וחטו והחטיאו אחרבין, והוו קשי קدل תדר, ולא אטרוי קמי מאיריהן בהאי עולם. אלין (וישב ק"צ ע"ב) אתדנו תפן בההוא זוהם, ובהיא צואה רותחת, שלא נפקין מתמן לעלמיין. איבון דמחבלין ארחייהו על ארעה, ולא חששו ליקרא דמאיריהן בהאי עולם, כל אינון אתדנו תפן לדרי דрин, ולא נפקין מתמן.

בשבתי ובירחי ובזמני ובחייבי, בהוא אתר נורא אשתקה, ולא אתדנו, אבל לא נפקין מתמן, כשר חייבין דאית להו נייחא. כל איבון דמחללי שבתות זמני, ולא חיישי ליקרא דמאיריהן כלל, בגין למטר לון, אלא מחללי בפרהסיא, פמה דאיון לא נטרי שבתי זמני בהאי עולם, וכי נמי לא נטرين לייה בהוא עולם, ולית לון נייחא.

אמר רבינו יוסי, לא תימא כי, אלא נטרי שבתי זמני תפן בגיהנם בעל ברחייהו. אמר רבינו יהודה, אלין

אִבּוֹן עֻזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות, **דְּלֹא אַתְפְּקָדוּ,** **דְּלֹא בְּטַרְיִ**
שְׁבַת בְּהָאֵי עַלְמָא, **נְטָרִי לִיהְיָה תִּמְןָן בַּעַל בְּרַחְיִיהְגּוּ.**
בְּכָל מְעַלְיִ שְׁבַתָּא כְּדַי יְוָמָא אַתְקָדְשָׁ, **כְּרוֹזִין** (דף ק"א ט"א)
אַזְלִין בְּכָל אִינּוֹן מְדֹזְרִין דְּגִיהָנָם: **סְלִיקָוּ דִּינָא**
דְּחִיבְיָא, **הָהָא מְלָפָא קְדִישָׁא אֲתִיא,** **וַיְוָמָא אַתְקָדְשָׁ,**
וְאֵיהְוּ אֲגִין עַל פָּלָא. **וּמִיד דִּינָן אָסְתָּלָקוּ,** **וְחִיבְיָא אִיתָּא**
לוֹן בְּיִיחָא. (ובכל אינון מחללי שבנות וזקנין בפרהסיא דינין סלקין מניניהו נ"א ואפ"לו
 עזבורי בוכבים ומצלות דלא אתחפכו למשטר שבתי זומני תמן נטרין בעל ברתם) **אָבָל**
נוֹרָא דְּגִיהָנָם לֹא אָשְׁתָּכָה, **מְעַלְיִיהוּ דְּלֹא נְטָרִי שְׁבַת**
לְעַלְמָין. **וּכְלַחִיבִּי גִּיהָנָם שְׁאָלִי עַלְיִיהוּ,** **מַאי שְׁנָא אֶלְיָהָן**
דְּלִילָת לוֹן בְּיִיחָא, **מִכְלֵחִיבִּין דְּהָכָא.** **אִינּוֹן מְאַרְיָהָוָן**
דִּינָּא תִּיְבִּין לוֹן, **אֶלְיָהָן אִינּוֹן חִיבִּין דְּכָפְרוֹ בֵּיהָ
בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ, **וְעַבְרוּ עַל אָוּרִיִּתָּא פָּלָא,** **בְּגִין דְּלֹא**
נְטָרִי שְׁבַת תִּמְןָן, **בְּגִין כֵּה לִית לְהָוּ נְיִיחַין לְעַלְמָין.****

וְאִינּוֹן חִיבִּין כְּלָהָוָן, **בְּפָקִין מְדוֹכְתִּיהְוּ,** **וְאֲתִיהִיבָּה לוֹן**
רְשָׁוּ לְמִיהָד לְמַחְמִי בָּהָגּוּ. **וּמְלָאָךְ חַד דֵּי שְׁמִיהָ**
סְנְטְרִי"אָל, **אַזְוֵיל וְאַפְּיק לְהָהָוָא גּוֹפָא דְּלָהָוָן,** **וְעַיִיל לִיהְיָה**
לְגִיהָנָם, **לְעִיגְיָהָוָן דְּחִיבְיָא,** **וְחַמְּן לִיהְיָה דְּסָלְקָא תּוֹלְעִין,**
וּבְשִׁמְתָּא לִית לְהָוָן נְיִיחָא בְּנְוָרָא דְּגִיהָנָם. **וּכְלַ אִינּוֹן**
חִיבְיָא דְּתִמְןָן, **סְחָרִין לְהָהָוָא גּוֹפָא,** **וּמְכָרִיזִי עַלְיהָ,** **דָא**
אֵיהְוּ פְּלִגְנִיא חִיבְיָא, **דְּלֹא חִישׁ לִיקְרָא דְּמְאַרְיָה,** **כְּפָר**

ביה בקונדשא בריך הוא, וכפר בכל אוריותא כלל, ווי ליה, טב דלא יתבריר, ולא ייתן לדינה דא, ולפסופא דא, הדא הוא (רי"ב ע"א) דכתיב, (שעה ס) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכלبشر. כי תולעתם לא תמות, מן גופה. ואשם לא תכבה, מן נשמתה. והיו דראון לכלبشر, והיו די ראון, עד דכל חיבורן דגיהנם דתמן, יימרון, די ראייה דא.

רבי יוסי אמר, ודאי הכל הוא, בגין דשבת איהו לקבל אוריותא כלל, ואוריותא איה אש, בגין דעבורי על אש דאוריותא, הא אש דגיהנם דליך, דלא שכיך מעלייהו לעלמיין.

אמר רבי יהודה, לבתר כド נפיק שבתא, אתי ההוא מלאה, ומחר ההוא גופא לקבריה, ואתדנו תרוייהו, דא לסתירה ודא לסתירה. וכל דא, ועוד ד גופא קיימת על בוריה, הדא כיון ד גופא אתה אל, לית ליה לגופה כל אלין דיבין, וקונדשא בריך הוא (תהלים ע"ה) לא עיר כל חמתו בתיב ביה.

כל חיבורן דעלמא, ועוד ד גופא שלים בכל שייפוי גו קברא, אתדנו גופא ורוחא, כל חד דינה בדקא חי ליה. כיון ד גופא אתה, דינה דروحא אשתח. מאן

דאַצְטְּרִיךְ לְגַפְקָא, נְפִיק. וּמְאָן דַּאַצְטְּרִיךְ לְמַהוּי עַלְיָהוּ
בְּיִחְאָ, אֵיתֶלְעָן בְּיִחְאָ. וּמְאָן דַּאַצְטְּרִיךְ לְמַהוּי קְטָמָא
וּעֲפָרָא תְּחוֹת רְגֵלִי דַּצְדִּיקִיָּא. כֹּל חַד וּחַד, פְּדָקָא חַזִּי
לִיהְיָה, אַתְּעַבֵּיד לִיהְיָה.

וְעַל דָּא, כַּמָּה טָב לְזֹן, בֵּין לְצַדִּיקִי, בֵּין לְחַיִיבִי, לְמַהוּי
גּוֹפָא דְּלָהּוֹן דְּבִיקָא בְּאָרְעָא, וְלֹא תַּעֲבֵל אָנוֹן עֲפָרָא
לְזֹמֵן קָרִיב, וְלֹא לְמַהוּי בְּקִיּוֹם אָנוֹן הַהוּא זְמָנָא סְגִּינָה,
בְּגַין לְאַתְּדָנָא גּוֹפָא וְנִפְשָׁא וּרְוִיחָא תְּדִיר. דָּהָא לִית לְךָ
כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק בְּעַלְמָא, דְּלִילָת לִיהְיָה דִּינָא דְּקָבָרָא. בְּגַין
דְּהַהּוּא מְלָאֵךְ דְּמָמָנָא עַל קָבָרִי, קָאִים עַל גּוֹפָא, וְדַן
לִיהְיָה בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא. אָם לְצַדִּיקִים כֵּה, לְחַיִיבִים עַל
אתָת בְּמָה וּבְמָה.

וּבְזָמָנָא דְּגּוֹפָא אַתְּעַבֵּל וְאַתְּבֵלִי בְּעֲפָרָא, הָא דִינָא
אֲשֶׁתְּכָה מְפֻלָּא, בָּר מַאיְנוֹן חַסִּידִי קְיִימִין
דְּעַלְמָא, דְּאִינּוֹן אֲתַחֲזוֹן לְסַלְקָא בְּשְׂמַתְהָוּן לְהַהּוּא אַתְּרָה
עַלְלָה דְּאֲתַחְזֵי לְזֹן, וּזְעִירִין אִינּוֹן בְּעַלְמָא.

כָּל אִינּוֹן מַתִּין דְּעַלְמָא, כְּלָהּוּ מַתִּין עַל יְדֵי דְּמָלָאָכָא
מְחַבְּלָא, בָּר אִינּוֹן דְּמַתִּין בְּאָרְעָא קְדִישָׁא, (וּבוֹלָהוּ מַתִּין
עַל יְדֵי דְּמָלָאָכָא מְחַבְּלָא דְּאִיהוּ מְלָאֵךְ הַמּוֹתָה, וּכָל אִינּוֹן מַתִּין דִי בְּאָרְעָא קְדִישָׁא) לֹא
מַתִּין עַל יְדֵי, אֶלְאָ עַל יְדֵי דְּמָלָאָכָא דְּרַחֲמִי דְּשִׁלְיטָה
בְּאָרְעָא.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֵי הַכִּי, מַאי שְׁבַחָא אֵיהוּ לְמַשָּׁה
וְלְאַהֲרֹן וּמְרִים, דְכַתִּיב בָּהוּ (במדבר לג – דברים ל) עַל
פִּי יְיָ, דָאֵלֵין לֹא מִיתוּ עַל יְדֵי דְהַהוּא מַלְאָךְ מַחְבָּלָא,
וְאַת אָמַרְתָּ, דְכֻולִי עַלְמָא אִינּוּן דְמִיתוּ בָאָרְעָא
דִיְשָׂרָאֵל, לֹא מִתְיַין עַל יְדוּי דְדָא.

אמֶר (דף קג"א ע"ב) **לִיה,** הַכִּי הַוָּא וְדָאֵי, וְשְׁבַחָא דְמַשָּׁה אַהֲרֹן
וּמְרִים, הַוָּה יִתְיַיר מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא, דָאִינּוּן מִיתוּ
לְבָר מִאָרָעָא קְדִישָׁא, דְמַשָּׁה אַהֲרֹן וּמְרִים לְבָר מִאָרָעָא
קְדִישָׁא מִיתוּ, וּכְלָהוּ מִיתוּ עַל יְדֵי דְהַהוּא מַחְבָּלָא, בָּר
אִינּוּן מַשָּׁה וְאַהֲרֹן וּמְרִים, דָלָא מִיתוּ אֶלָּא עַל יְדֵי
דָקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. אֶבֶל אִינּוּן דִמְתַיִן בָאָרָעָא קְדִישָׁא,
לֹא מִתְיַין עַל יְדֵי דְהַהוּא מַחְבָּלָא, דָהָא אָרָעָא קְדִישָׁא
לֹא קְיִמָּא בְּרֹשֶׁא אַחֲרָא, אֶלָּא בְּרֹשֶׁא דָקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
בְּלָחוֹדּוֹ.

וְעַל דָא בְתִיב, (ישעה כו) יְחִי מַתִּיךְ נְבָלָתִי יַקְוָמוּן הַקִּיצָן
וַרְבָּנוּ שַׁוְכָנִי עַפְרָ וְגוּ. יְחִי מַתִּיךְ, אֵלֵין דִמְתַיִן
בָאָרָעָא קְדִישָׁא, דָאִינּוּן מִתְיַין דִילִילָה, וְלֹא מַאֲחָרָא, דָלָא
שְׁלָטָא תִּמְןָן סְטוּרָא אַחֲרָא כָּלָל, וְעַל דָא בְתִיב מַתִּיךְ.
נְבָלָתִי יַקְוָמוּן, אִינּוּן דִמְתַיִן בָאָרָעָא נַוְכָרָא אַחֲרָא, עַל
יְדֵי דְהַהוּא מַחְבָּלָא.

וְעַל דָא אַקְרֵוּן נְבָלָה, מָה נְבָלָה מִתְמָאָה בָמַשָּׁא, אוֹף

אייון דמתין לבר מארעא קדיישא, מיטמאין במשא. (נ"א ב מגע) ועל דא אייון נבללה. כל שחיטה דאייפסיל, אקרי נבללה, בגין שחיטה הא איה מטרא אחרת, ומיד דאייפסיל שריא עליה סטרא אחרת. ובגין דאיה דיליה, ושריא עליה אקרי נבללה. ורזה דא (ס"א בשמו בן הווא) נבל הווא, (שמעאל א כה) ונבל שמו ונבללה עמו.

ועל דא בכל אחר דאיהו שריא, אקרי נבללה. מבויל דא לא שריא, אלא באתר פסילו, ועל דא שחיטה דאפסיל, הא דיליה הווא, ואكري על שמיה. ובגין כה, מתין דאייון לבר מארעא קדיישא, תחות רשו אחרת, ושריא עלייהו סטרא אחרת, אקרזון נבללה.

הקייז ורבנו שכני עפר, שכני, דיירין דמיכין, ולא מתין. ומאן אייון. דמיכין דחברון, דאייון לא מתין, אלא דמיכין. ועל דא כתיב בהו גויעת, כמאן דגוע, ואית ביה קיימת לאגערא. אוֹף האי איבון ד' זוגי לחברון, דמיכין אייון ולא מתין, וכלהו קיימו בקיומיהם דלהון, ואלין אייון שכני עפר. ועל דא כל אייון דנפקו בשמתיהו בארעא קדיישא, לא נפיק על ידי דההוא מחבלא, ולא שלטא תמן, אלא על ידי דמלאכא דרחמי, דארעא קדיישא קיימת בעדביה.

אתך אית בישובא, שלא שלטה ביתה והוא מhalb, ולא אתיך ליה רשות לאעלא תמן, וכל איבונו דידייר תמן, לא מתין, עד דנפקין לבך מקורתא. ולית לך בר נש מבל דידיירין תמן, שלא מתין, וכלו מתין בשאר בני נשא, אבל לאו במתא. מי טעם. בגין שלא יכולין למיתב תדר במתא, אלא אילין נפקין, ואילין עליין. ועל דא כלו מתין.

מי טעם לא שלטה תמן היה מלאך מhalb. אי תימא שלא קיימה בראשותיה, הא ארעה קדיישא שלא קיימה בראשו אחרא, ומתין, בההוא אתר אמר לא מתין. אי תימא בגין קדושה, לית אתר בקדושה בכל ישובא בגונא הארץ ישראל. ואי תימא, בגין היה גברא דבני לה. כמה בני נשא הו דזוכותיהם יתיר מדיליה. אמר רבי יצחק, אנא לא שמענא ולא אימא. אותו שאילו ליה לרבי שמעון, אמר לו, ודאי היה אתר לא שלטה עליה מלאך המות, וקידשא בראש הוא לא בעי דביה הוא אתר ימות בר נש לעלמיין, ואי תימא, דקדם לבן בהוא דוכתא, עד לא אתבגוי, מיתו ביתה בני נשא, לאו הכא. אלא מיום דאתברי עלמא, אתחזק היה אתר, לקיומה, ורואה הרזין הכא, לאיבונו דמסתכלין ברוזא דחכמתא.

כַּד בָּרָא קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא עַלְמָא, בָּרָא לֵיהּ בְּרוֹזָא (מקץ ר"ד ע"א) דְּאַתּוֹן, וְאַתְּגַלְגָּלוּ אַתּוֹן, וּבָרָא עַלְמָא, בְּגַלְוִיִּד שֶׁמֶא קָדִישָׁא. אַתְּגַלְגָּלוּ אַתּוֹן, וְאַסְחָרוּ עַלְמָא בְּגַלְוִיִּד וְכֵד אַתְּגָלִי וְאַתְּפַשְׁטָעַלְמָא וְאַתְּבָרִי, וְהַוּ אַתּוֹן סְחָרָן לְמַבְרִי, אָמַר קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא דִּיסְתִּים בְּיוֹ"ד, אֲשַׁתְּאָרָת אַת ט' (נ"א יְתַגְלִילוּ אַתּוֹן, וְאַסְחָרוּ עַלְמָא בְּגַלְוִפָּא דְּשֶׁמֶא קָדִישָׁא וּפְרָא אַתְּגַלְגָּלוּ אַתּוֹן וְהַוּ סְחָרָן לְמַבְרִי, אָמַר קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא דִּיסְתִּים בְּיוֹ"ד, אֲשַׁתְּאָרָת אַת ט' בְּלַחְזָדָהא) בְּהַהְוָא דִוְכְתָא, (דף קג"ב ע"א) **תְּלִיא בָּאוּרִיא,** כִּיּוֹן דָּאָמַר קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא דִי יְסֻתִּים בְּיוֹ"ד, אֲשַׁתְּאָרָת אַת ט' יְתִיָּת בְּלַחְזָדָהא **תְּלִיא בָּאוּרִיא** עַל גַּבְיִהְוָא דִוְכְתָא ט' יְתִיָּת, אֲיַהוּ אַת, דְּגַהְירָה חַיִין, בְּגַיְן פָּה, מְאַן דְּחַמְּיִ ט' יְתִיָּת בְּחַלְמִיה, סִימְנָא טְבָא הוּא לֵיהּ, וְחַיִין אַתְּתַקְנוּ לֵיהּ. וּעַל דָּא בְּגַיְן דְּהֹוָה ט' **תְּלִיא** עַל גַּבְיִהְוָא אַתָּר, לֹא שְׁלַטָּא **בִּיהְ מָוְתָא.**

כַּד בָּעָא קֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא לְקִיְמָא עַלְמָא, זְרִיקָה דָד צְרוֹרָא גַּו מִיאָ, גַּלְיָף בְּרוֹזָא דְעַב"ב (נ"א דכ"ב) אַתּוֹן, וּמְתָמֵן שְׁאָרִי לְמִיחָךְ הַהְוָא צְרוֹרָא, וְלֹא אֲשַׁבָּח אַתָּר לְאַתְּקִיְמָא בִּיהְ, בָּר אַרְעָא קָדִישָׁא, (נ"א בְּבִי מִקְדְּשָׁא) וּמִיאָ הַוּ אַזְלִין אַבְתָּרִיהְ, עַד דְּמַטָּא הַהְוָא צְרוֹרָא תְּחוֹת הַמְזֻבָּח, וּמְתָמֵן אֲשַׁתְּקָעָ, וְאַתְּקִיְםָ בְּלָעַלְמָא. וְאֵי תִּמְמָא, אֵי הַכִּי דְבַהְוָא אַתָּר שְׂרִיִּין חַיִים, אַמְאֵי לֹא

אתבנֵי תָמֵן בַי מִקְדָשָא, לְמִיחַב חַיִין לִיתְבָהָא. אֶלָא הַכָא
בַהֲאי אֶתֶר אֶתְקִיִים בְגִין אֶת חַד דְשִׁרְיאָע עַלְיהָ. בְבִי
מִקְדָשָא כֹל אַתְוֹן כְלָהּו שְׁרָאָן בַיְה, וּבָהו אֶתְבָרִי אִיהוּ
בְלַחְזּוֹדִי, בְגֻוּנָא דְכָל עַלְמָא.

וְתוֹ, דָאָרְעָא קְדִישָא (נ"א בְבִי מִקְדָשָא) יְהִיב חַיִין וּכְפָרָה
לִיתְבָהָא בַהֲנוֹא עַלְמָא, וּאֶתֶר דָא לְאוֹ הַכִּי, יְהִיב
חַיִין לְהַהְוָא אֶתֶר בַהֲאי (בראשית נ' ע"א, לְקַמְן ר"ל ע"א) עַלְמָא, וְלֹא
בְעַלְמָא דָאָתִי. וּבִי מִקְדָשָא בַהֲפּוֹכָא מַתָּמָן, בְגִין דָאִת
חִילְקָא לְיִשְׂרָאֵל בַהֲנוֹא עַלְמָא, וְלֹא בְעַלְמָא דָא. וּעַל
דָא קִיִמָא בַי מִקְדָשָא לְכְפָרָא חֹבִין, וְלֹמַזְבִּי לֹזָן
לְיִשְׂרָאֵל לְעַלְמָא דָאָתִי.

תָא חַזִי, טִיַּת נְהִירָה דְחַיִין בְכָל אֶתֶר, וּעַל דָא פָתָח בָה
קְרָא כִי טָוב. דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאָוֹר כִי טָוב. מְהֹאֵי אֶת, (נ"א מַאֲתָר דָא) עַרְיק מְלָאָכָא
מְחַבְלָא. לֹא תִמְאֵן עַרְיק, אֶלָא דָלָא אֶתְיִהְיֵב לֵיהּ רְשָׁוֹן
לְאַעֲלָא תָמֵן.

אֶת דָא מְשִׁנְיָא מִאֵת ק', ק' לֹא מִתְיִשְׁבָא (נ"א מִאֵת ח', ח' לֹא
מִתְיִשְׁבָא) כָלְלָה בְדוּכְתָא בְעַלְמָא, וּסְימַנְך (תְהִלִים קט) אִיש
לְשׁוֹן בֶל יִפּוֹן בָאָרֶץ אֶת טִיַּת אֶתְיִשְׁבָא בְכָל דְוַכְתָא,
וְאֶתְקָנֵת לְאֶתְיִשְׁבָא בְדַקָא יִאָוֹת, וּבְגִין כֵה בְכָל
דוּכְתָא דָאָת ט' תָמֵן, לִית יִשְׁוָבָא לְאֶת ק' תָמֵן

לֹא תִיְשַׁבָּא בֵּיתֶךָ וְעַל דָּא אַתָּר דָּא לֹא שָׁלְטָא בֵּיתֶךָ כַּלְלָא
סְטוּרָא אַחֲרָא וַיַּהַבְּ חַיִים דְהָא עַל מָא לִיתְבִּי תְּחוּתָה
דָא תָּרָא וְלֹא יִפּוֹק לְבָרָא וְכֵד נְפִיק לְבָרָא אִיתָ רְשָׁוֹ
לְסְטוּרָא אַחֲרָא לְשָׁלְטָה בֵּיתֶךָ כַּמָּה דָא שָׁלְטָא
בְּאַתָּר דָא הַכִּי נָמִי שָׁלְטָא אַתָּר דְגִיהָנָם
וְמַאן אִיהִי (ק"פ ע"ב) אַתָּ קָ.

וּבְסְפָרָא דָרְבָ הַמְנוּגָא סְבָא הַכָּא אִינּוֹן תְּרִין אַתָּוֹן: ח/
ט/. וְעַל דָא לֹא הוּוּ כְתִיבֵן גּוֹ אַבְנֵי בּוּרְלָא,
אַבְנֵי דְאַשְׁלְמוֹתָא וִשְׁבָטֵין דִיְשָׂרָאֵל תְּרִין אַתָּוֹן אַלְין
אַתְמַבְּעוֹ מִבְּיִהוּ בְגִין דְלָא יְהָא רְשִׁים בְגַוּיִהוּ ח"ט.
בְּאַתָּר דְבִי מִקְדָּשָׁא תְּלִיּוֹן כָּל אַתָּוֹן דְאַלְפָא בִּתְאָ,
בְּרוֹזִין גְּלִיפָן דְשָׁמָהּ קְדִישָׁין קְשִׁירָין מְרֻקְמָן
עַלְיהָ וְכֵל עַל מָא דְלָעִילָא וְתָתָא כָּלָא בְּרוֹזָא דְאַתָּוֹן
מְתַחְמָן (נ"א מותחָקָן) וְגְלִיפָא וְרוֹזִין דְקָדְשָׁא (ס"א דְשָׁמָא קְדִישָׁא)
עַלְאהָ עַלְיִהוּ אַתְגָּלִיף.

בְּמִשְׁבָּנָא אַתְגָּלִיף וְאַתְצִירָוּ אַתָּוֹן פְּדָקָא חֹזִי דְהָא
בְּצַלְאֵל הוּה יְדָעָ חַכְמָתָא לְצְרָפָא אַתָּוֹן
דְאַתְבָּרִיאוּ בְהוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא וְעַל חַכְמָתָא דִילִיה (נ"א
דָא) אַתְבָּנֵי מִשְׁבָּנָא עַל יְדִיה וְאַתְבָּרִיר מִפְלָעָה
דִיְשָׂרָאֵל וְכֵמָה דָא יְהוּ אַתְבָּרִיר לְעַילָא הַכִּי בְּעָא
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דִתְבָּרִיר לְתָתָא לְעַילָא בְּתִיבָּה (שמות

לא) ראה קראתי בשם בצלאל. לחתתא (שמות ל) ראו קרא יי' בשם בצלאל. ושמיה ברוז עלאה אקרי הכהן בצלאל: בצל אל. ומאן איהו. דא צדיק. דאייהו יתיב בצל אל, ההוא דאקרי אל (ילך לך ע"ז ע"א) עליון. ואיהו יתיב בגונא דהhoa אל. ההוא אל בטיל שית סטרין, ההוא צדיק בטיל לון. אוף הכהן, ההוא אל אנהיר לעילא, האי צדיק אנהיר לחתתא. ההוא אל, כללא דכלחו שית סטרין. ההוא צדיק, כללא דכלחו שית סטרין. בן אוריה: בן אור קדמאתה, דברא קודשא בריך הוא בעובדא דבראשית. בן חור: בן חירו דכלא. דבר אחר, בן חור: בן חור מכל גוונין. ודא אטמגி למיטה יהודה, כללא פדקא יאות.

כל גוונין טבין לחלמא, בר תכלא, כמה (קל"ט ע"א) דאטמר. בגין דאייהו פרסייא, למידן דיבגין דבשותין. והא הא דרגא (נ"א חדא) חורא איהו. אלא בשעתא דקימא בדיגי דבנטשאן, פדין איהו גוון תכלא. והא (דף קג"ב ע"ב) אוקימנא.

בשעתא ה חממי בר נש להאי גוון, אדרבר בר נש למיעבד פקידין דמאריה. בגונא דגחש הנחשת, בשעתא דהוא חממן ליה, הו דחלוי מקמי דקידשא בריך הוא, ומגטרן גרמייהו מכל חוביין, ובשעתא דהhoa דחילו דקידשא בריך הוא סלקא עלייהו, מיד אטסין.

מן גְּרִים לֹזֶן לְדַחֲלָא מִקְמֵי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַהוּא
בְּחַשׁ, הַהִיא רְצֹוָה דְמִסְתְּכָלָן בָּה. אָוֹף הַכִּי תְּכָלָת (בְּמִדְבָּר
טו) וַיַּרְאֶתְם אֹתוֹ וַיִּכְרֹתֶם אֶת כָּל מִצּוֹת יְיָ. מִהַהְנָא דְחִילָוּ
הַיְלִיה, וַעֲלֵךְ דָא תְּכָלָת בְּמִשְׁבָּנָא.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, הָאֵי דָאֵמֶר מֵר תְּכָלָת פָּרְסִיָּא דְדִינָא
אַיָּה, וּבְכָד אַיָּה קִיְמָא בְּגֻוָּנָא דָא, פְּדִין אַיָּה
פָּרְסִיָּא לְמִידָן דִּינִי נְפָשָׁאָן. אִימְתִּי אַיָּה בְּרַחְמִי. אֵמֶר
לִיה, בְּשַׁעַתְאָ דְכָרוֹבִים מִהְדָּרָן אַנְפִּיְהוּ דָא עַם דָא,
וַיִּסְתְּכָלָן אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. כִּיוֹן דָאִינּוּ כְּרוֹבִים מִסְתְּכָלָן
אַנְפִּין בְּאַנְפִּין פְּדִין כָּל גֻוָּנִין מִתְתַּקְנָנוּ, וַאתְהַפֵּךְ גַּוּן
תְּכָלָא לְגֻוּן אַחֲרָא. מִתְהַפֵּךְ גַּוּן יְרֹוק, לְגֻוּן זָהָב. (ג"א ח'ו)

וַעֲלֵךְ דָא, בְּהַפּוֹכָא דְגֻוָּנִין, אַתְהַפֵּךְ מִדִּינָא לְרַחְמִי, וּבָנָן
רַחְמִי לְדִינָא, וּכְלָא בְּהַפּוֹכָא דְגֻוָּנִין. כִּמה דְמִסְדָּרִין
יִשְׂרָאֵל תְּקוּבֵי הַגְּבִי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַכִּי קִיְמָא
כָּלָא, וְהַכִּי אַתְּסָדָר. וַעֲלֵךְ דָא כְּתִיב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּךָ אַתְּפָאָר, בְּאִינּוּ גֻוָּנִין דְכָלִילָן דָא בְּדָא, שְׁפִירָוּ
דְכָלְהוּ. (חסר כאן)

(שמות כ) וְעַשֵּׂית שְׁלֵחָן עַצִּי שְׁטִים וְגוּ. רַבִּי יִצְחָק פָּתָח,
(דברים ח) וְאַכְלָתָ וְשְׁבָעָת וְבָרְכָת אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְגוּ,
כִּמה זְפָאֵין אִינּוּ יִשְׂרָאֵל, דָקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְּרָעֵי
בָּהּוּ, וְקָרִיב לֹזֶן לְגִבְיהָ מִבְּלַעַמִּין, וּבְגִינְהוּן דִּישָׂרָאֵל,

יהיב מזונא ושבועא, לכל עלמא. ואל מלא ישראל, לא יהיב קודשא בריך הוא מזונא לעלמא, והשתא דישראל איבון בגלוותא, על אחת כמה וכמה דנטלי מזונא על חד תריין. בזמנא דהו ישראל באראען קדיישא, הויה נחית לון מזונא מאתר עלאה, ואיבון יהבי חולק תפמץית לעמאין עובדי כוכבים, ועמאין פלהו לא אתונו אלא מתמצית. והשתא דישראל איבון בגלוותא, אתהפק בגונא אחרא.

مثال למלכა, דאתקין סעודתא לבני ביתיה, כל זמנה דאינון עבדי רעותיה, אכלי סעודתא עם מלכא, יהבי לכלבי חולק גרמיין למגרר. בשעתא דבני ביתיה לא עבדי רעותא דמלךא, מלכא יהיב כל סעודתא לכלבי, וסליק לון גרמי.

בגונא דא, כל זמנה דישראל עבדי רעותא דмарיהון, הא על פתורא דמלךא איבון אכלי, וכל סעודתא אתקון להון. ואיבון, מההוא חדוה דלהון, יהבי גרמי דאייהו תפמץית לעובדי כוכבים. וכל זמנה דישראל לא עבדי רעותא דמאריהון, אזי בגלוותא, והא סעודתא לכלבי, ואסתלק לון תפמץית (יחזקאל ד) בכה יאכלו בני ישראל את לחם טמא בגויים, דהא תפמץית דגועליהון אכלי. ווי לברא דמלךא, דיתיב

וְמִצְפָּה לְפִתּוֹרָה דַעֲבָדָה, מֵה דָאָשָׁתָּאָר מְגֻוּ פִתּוֹרָא אִיהוּ אֲכִיל.

דוד מלכָא אמר, (תהלים כג) תַעֲרֵךְ לִפְנֵי שְׁלֹחּוֹ נֶגֶד צָוָרָרִי
הַשְׁנָת בְשָׁמָן רָאשִׁי כּוֹסִי רָוִיה. תַעֲרֵךְ לִפְנֵי שְׁלֹחּוֹ,
דָא סְעוּדָתָא דַמְלָכָא. נֶגֶד צָוָרָרִי, אִינּוֹן פְלִבִּי דִיתְבִּי קָמִי
פִתּוֹרָא, מִצְפָּאָן לְחוֹלָק גְּרָמִין, וְאִיהוּ יִתְיַב עִם מַלְכָא
בְעַנוּגָא דְסֻעֻודָתָא בְפִתּוֹרָא.

דְשַׁבָּת בְשָׁמָן רָאשִׁי, דָא רִישָׁא דְסֻעֻודָתָא, דָכְלָמְשָׁחָא,
וְשְׁמַנוֹנָא, וְתָקוֹן סֻעֻודָתָא, אֲתִיְהִיב בְקְדָמִיתָא
לְרַחִימָא דַמְלָכָא. מֵה דָאָשָׁתָּאָר, לְבָתָר אֲתִיְהִיב לְכַלְבִּי,
וְלִאִינּוֹן פְלִחִי פִתּוֹרָא. כּוֹסִי רָוִיה, מְלִיאָ פְסָא קָמִי רַחִימָא
דַמְלָכָא תְדִיר, דָלָא יַצְטְרִיךְ לְמִשָּׁאָל. וְעַל רָזָא דָא, הָווּ
יִשְׂרָאֵל תְדִיר, עִם שָׁאָר עַמִּין.

רַבִּי חִיאָה הוּא אֹזֵל לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְטַבְרִיה, וְהַוּ
עַמִּיה רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אִידִי, וַרְבִּי יִיסָּא זְעִירָא, עַד
דָהּוּ אֹזֵלִי, אָמַר רַבִּי יִיסָּא לַרְבִּי חִיאָה, תִיְמָה מָה דְכַתְּבִּיב,
(מלכים א ב) וְלַבְנֵי בְרֹזִילִי הַגְּלָעִדי תַעֲשָׂה חַסְד וְהַיּוּ בְאֹכְלִי
שְׁלַחְנָךְ וְגַוּ. אֵי הַכִּי כָל טִיבו וְקַשּׁוֹט, לִמְיכַל עַל פִתּוֹרִיה
וְלֹא יִתְיַר, מַדְקָא מַר הַכָּא וְהַיּוּ בְאֹכְלִי שְׁלַחְנָךְ. וְתוּ, לֹא
יִקְרָא דַמְלָכָא אִיהוּ, לִמְיכַל בֶּן שָׁאָחָרָא (ד"ג ק"ג ע"א) עַל
פִתּוֹרִיה דַמְלָכָא, וְלֹא אַצְטְרִיךְ דָא, אֶלָּא מַלְכָא

בְּלֹחֶדֶזֶי, וְכֹלֵהוּ רַבְּרַבְנוֹהִי סְחַרְנִיהִי, לְתַתָּא מְפִיהִיהִי.

אמֶר רַבִּי חִיאָא לֹא שְׁמַעְנָא בְּהָאִי מִידִי, וְלֹא אִימָא.

אמֶר לֵיהּ לְרַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אִידִי, וְאַתָּה שְׁמַעְתָּה בְּהָאִי מִידִי. אָמֶר לֵיהּ, אַתָּהוּ דִּינְקָין בְּכָל יוֹמָא מְדֻבְּשָׂא דְמִשְׁחָא עַלְּאָה, לֹא שְׁמַעְתָּהוּ, כֹּל שְׁפָנָן אָנָא. אָמֶר לֵיהּ לְרַבִּי יִיסָּא, וְאַתָּה שְׁמַעְתָּה מִידִי בְּהָאִי. אָמֶר לֵיהּ אָף עַל גַּב דָּאָנָא רַבְּבָיא וּמַיּוֹמִין זְעִירִין אָתִינָא לְגַבְּבִיכָו, וְלֹא זְכִינָא מִקְדָּמָת דָּנָא, אָנָא שְׁמַעְנָא.

פָּתָח וְאָמֶר (תְּהִלִּים קלו) נוֹתֵן לְחַם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ. מַאי קָא חַמָּא דָוד דְּסִים הַלְּלָא רַבָּא, סִים הַכִּי בְּהָאִי קָרָא. אֶלָּא תִּלְתָּ שְׁלִיטִין אַיְנוֹן לְעַילָּא, דְקִינְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְמֹודָעָא בְּהָוּ, וְאַיְנוֹן רַזָּא יְקִירָא דִילִיהּ, וְאַלְיָן אַיְנוֹן: מוֹחָא, וְלַבָּא, וּכְבָדָא. וְאַיְנוֹן בְּהַפּוֹכָא דְהָאִי עַלְמָא. לְעַילָּא, מוֹחָא גַּטִּיל בְּרִישָׁא, וּבָתָר יְהִיב לְלַבָּא, וְלַבָּא גַּטִּיל וְיְהִיב לְכְבָדָא, וּבָתָר כְּבָדָא יְהִיב חֹולֵק לְכָל אַיְנוֹן מִקּוֹרִין דְלִתְתָּא, כֹּל חַד וּחַד כְּדָקָא חַזִּי לִיהּ. לְתַתָּא, כְּבָדָא גַּטִּיל בְּרִישָׁא, וּבָתָר אַיהֲוָה מַקְרָב כֹּלָא לְלַבָּא, וּגַטִּיל לְבָא שְׁפִירָו דְמִיכָּלָא. כִּיוֹן דְגַטִּיל, וְאַתְּתִקְפָּה מִהָּנוּא תִקְפָּא וּרְעוּ דָקָא גַּטִּיל, יְהִיב וְאַתְּעַר לְגַבִּי מוֹחָא. וּבָתָר אַהֲדָר כְּבָדָא, וּפְלִיגָּן מְזֻונָא לְכָל מִקּוֹרִין דְגַוְפָּא. (בַּיּוֹמָא דְבָר נְשָׁא אַתְּעַר בְּתַעֲנִיתָא, אַתְּעַר לְעַילָא בְּגַונְנוֹא

הַחְאָא מִפְלָשָׁא, וּבַיּוֹמָא דְשַׁבְּעָא, לְאוֹ הַכִּי)

בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲנִיתָא, בר נש מקירב מיכלא ומשתיא לגביה בבדא עלאה, ומאי איהו מקירב. חלביה ודמיה ורעותיה. ההוא בבדא נטיל כלא ברעותה. כיון דכלא איהו לגביה, נטיל ומקירב פלא לקמי לבא, דאיהו רב ושליט עלייה. כיון דלבא נטיל ואתתקף ברעוע, מקירב כלא לגבוי מוחא, דאיהו שליטה עלאה על כל גופא, ליתר אהדר בבדא ומניג חולקין לכל אינון מקורין ושיפין דלתתא. בזמנא אחרת, פד (ד"א כלא) מוחא נטיל בקדמיתא, וליתר יהיב ללבא, ולבא יהיב לכבדא, וככדא יהיב לכלחו מקורין ושיפין דلتתא, וליתר פד בעי לפלא מזונא להאי עלמא, בירושא יהיב ללבא, דאיהו מלכא די בארא. ופתחורא דמלכא, אתעד בקדמיתא מכל שאר בני עולם.

זפאה איהו, מאן דהוו בחישבנה דפתחורא דמלכא, דהא אשתחמודעא לאוטבא ליה בההוא טיבו דלעילא.
(ובגנני בר) ודא איהו טיבו וקשות, דעבד דוד לבני ברזיל, דכתיב והיו באכלוי שלחנה. וαι תימא דבשלחנא דמלכא, אכילת בר נש אחרת בר מפיה. לא. אלא מלכא אכילת בירושא, ובתר כל עמא. ואינון דאכלי עם מלכא, בשעתא דאיהו אכילת אינון דחביבין עליה מכלהו, ואינון אתמנון משלחנא דמלכא.

וְאֵת יִמְאָה, הֲא כְּתִיב, (שמואל ב ט) עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אָוֶל. בְּגַין דְּכָל מְזוֹגָא דִילִיה, לֹא עֲבֵיד חַוְשֶׁבֶבָא אַחֲרָא, אֶלְאָ עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ, דִמְתַמֵּן הוּה אַתִּי מְזוֹגָא וְמִיכָּלָא דִילִיה. וְדֹא אִיהוּ עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אָוֶל. אַתָּא רְبִי חִיאָא, וְבִשְׁקִיה עַל רִישִׁיה, אָמַר לֵיה רְבִי אַנְתָּא, וְחַכְמַתָּא עַלְּאָה שְׁרִיא בְּלִבְךָ. אַדְחָכִי, חַמְיוֹ לֵיה לְרְבִי חַזְקִיה דְהֻוָה אַתִּי. אָמַר לֵיה רְבִי חִיאָא, וְדֹא בְּחַבְרוֹתָא דָא, קַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַתְחַבֵּר עַלְנָא, דָהָא מְלִין חַדְתֵּין דָאוּרִיְתָא יַתְחַדְתּוּן הַכָּא.

יַתְבוֹ לְמִיכָל. אָמַרְוּ, כָל חַד וְחַד לִימָא מְלִין דָאוּרִיְתָא בְּהָאִי סְעִוַּתָּא, אָמַר רְבִי יִיסָא, סְעִוַּת עַרְאִי אִיהִי, וְעַם כָל דָא סְעִוַּת אַקְרִי. וְלֹא עוֹד, אֶלְאָ דְהָא אַקְרִי סְעִוַּתָּא דַקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְהָבִי מִינָה. וְעַל דָא כְּתִיב, (יְחִזְקָאֵל מֵא) זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי יְיָ, דָהָא מְלִין דָאוּרִיְתָא יַסְחַרְוּן לְהָאִי אַתָּר.

פָתַח רְבִי חִיאָא וְאָמַר, (דברים ח) וְאַכְלָתְךָ וְשַׁבָּעָתְךָ וְבָרְכָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְגַוּ. וּכְיֵעַד לֹא אַכְלֵל בָר נְשׁ לְשַׁבָּעָא, וַיְתַמְלֵי בְּרִיסִיה, לֹא יִבְרַךְ לֵיה לַקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ד"א ל"ג אֵי הַכִּי) (דף קג"ג ע"ב) בְּמַאי נֹקִים וְאַכְלָתְךָ וְשַׁבָּעָתְךָ, וּבְתַר וְבָרְכָתְךָ. אֶלְאָ אֲפִילוּ לֹא יִכְלֵל בָר נְשׁ אֶלְאָ בְּזִיתָ, וְרַעֲוַתִיה אִיהוּ עַלְיהָ, וַיְשַׁווֵ לֵיה לְהָוָא מִיכָלָא עַקְרָא

דִמְיכָלִיה֙, שְׁבֻעָא אֶקְרֵי. דִכְתִּיב, (תהלים קמה) פֹתַח אֶת יְדֵיךְ וַיַּשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצֹן. לְכָל חַי אֲכִילָה לֹא פְתִיב, אֶלָּא רְצֹן. הַהוּא רְעוֹתָא דְשִׁيءַי עַל הַהוּא מִיכְלָא, שְׁבֻעָא אֶקְרֵי, וְאֶפְיוֹלוֹ דְלִית קְמִיה דְבָר נְשׁ אֶלָּא הַהוּא זְעִיר בְּכֹזִית, וְלֹא יִתְיר הָא רְעוֹתָא דְשְׁבֻעָא שְׁנוּי עַלְיהָ. וּבְגִין כֵּךְ, וַיַּשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצֹן, רְצֹן פְתִיב, וְלֹא אֲכִילָה. וּעַל דָא וּבְרָכָת וְדָאי, וְאַתְּחִיב בֵר נְשׁ לְבָרְכָא לֵיהֶ לְקוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא, בְּגִין לְמִיחָב חַדּוֹה לְעַילָא.

פָתָח רַבִי חִזְקִיהָ, בְּהָאִי קָרָא אֶבְתְּרִיהָ וְאָמָר, וְאֶכְלָת וְשְׁבֻעָת. מְהַכָּא, דְשִׁפְכוּר שְׁרֵי לֵיהֶ לְבָרְכָא בְּרָכָתָא דְמַזְוְנָא, (וַיָּגַשׂ ר' ז' ע'ב) מָה דְלִית הַכִּי בְצָלוֹתָא. דְצָלוֹתָא לְאוֹ הַכִּי, דְהָא צָלוֹתָא מַעַלְיָא בְלֹא אֲכִילָה אִיהִי, מַאי טֻעַמָא, בְּגִין דְצָלוֹתָא סְלִקָא לְעַילָא לְעַילָא, אֶתְרָ דְלִית בֵיהֶ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיה. וּעַל דָא תַּגְבִּין, עַלְמָא דְאַתִּי לִית בֵיהֶ אֲכִילָה וְשְׁתִיה וּכְךָ.

אֶבְלָ שָׁאָר דְרַגְיַין דְלַתְתָּא אֵית בְּבָרָכָת מַזְוְנָא, אֲשֶׁתְכָה גְוֹנָא אַחֲרָא וּמַעַלְיָא, הַהוּא בְּרָכָתָא דְאֲשֶׁתְכָה בְשְׁבֻעָא. בְּגִין דְבָרָכָת מַזְוְנָא, אִיהִי בְּאֶתְרָ דְאֵית בֵיהֶ אֲכִילָה וְשְׁתִיה, וּמִפְיהָ נְפָק מַזְוְנָא וְשְׁבֻעָא לְתָתָא, וּעַל דָא אַצְטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קְמִיה שְׁבֻעָא וְחַדּוֹה. (ובגִין כֵּה דָא אִידָא אֶתְרָ דְאֵית בֵיהֶ אֲכִילָה וְשְׁתִיה וּמִנְיהָ נְפִיק מַזְוְנָא לְתָתָא וְאַצְטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קְמִיה שְׁבֻעָא